

Lähiö-podcast

Jakso 3: Vaikuttava Vantaa – onko nuorilla sananvaltaa?

Puhujat:

Sikke eli Siiriliina Kantola (SK) ja Niilo Helminen (NH), vieraina Emmi Söderholm (ES) ja Matilda Hoviniemi (MH).

[Joka jaksossa toistuvat alkuspiikit]

SK: Mä oon Sikke.

NH: Ja mä oon Niilo.

SK: Ja sä kuuntelet Lähiö-podcastia.

NH: Seuraavan kahdeksan jakson aikana me tullaan selvittää, onko Vantaa todella maineensa veroinen ja mitkä on kiinnostavimmat ilmiöt ja tyypit Vantaalla just nyt.

SK: Me tullaan käymään Vantaan eri lähiöissä ja juttelemaan meidän mielenkiintoisten vieraiden kanssa esimerkiksi heidän Vantaa-identiteetistä.

NH: Me tullaan juttelee katutaiteesta, siitä onks nuorilla mahdollisuus vaikuttaa ja me päästään myös kuulemaan, millaista on ollut elää ja kasvaa Vantaan Korsossa.

SK: Onks Korso todella pahan maineensa veroinen vai liplattaako Ankkalammen vesissä rakkauden virta?

[kuulutus] *Hyvät matkustajat, bästa passagerare! Tervetuloa kuuntelemaan Vantaan kaupunginmuseon Lähiö-podcastia. Seuraavana vuorossa: Vaikuttava Vantaa – onko nuorilla sananvaltaa?*

[keskustelu alkaa]

NH: Hei Sikke, jos sä mietit itseäsi ja sitä, että millä tavalla sä oot vaikuttanu asioihin, niin kumman sä oot kokenu tavallaan helpommaksi tavaksi: vaaliurnat eli äänestämisen vaaleissa –

SK: Mm.

NH: – vaiko sitten tiedon jakamisen ja kannanotot somessa?

SK: No helpommasta mä en tiedä, mutta itelle ehkä luontasempi tapa on nimenomaan somevaikuttaminen. Ja ehkä arkipäivän aktivismi, tai tiedon jakaminen somessa. Totta kai mä oon siis äänestänyt vaaleissa siitä asti, kun mä oon äänioikeuteni saanut, mutta enemmän tulee tällasta somevaikuttamista tehtyä.

NH: Tohon liittyen, someaktivismihan on nyt nostanu tosi paljon päätään ja siitä on tullut matalankin kynnyksen juttu tietyllä tavalla. Ja ehkä tähän asti noi asiat on jotenkin nähty tosi erillisinä asioina toisistaan. Et ihan samalla tavalla se on politiikkaa, tai poliittista, että sä jaat jonkun kannanoton tai informaatioasian IG:ssä.

SK: Mm. On todellakin! Ja sit täs on mun mielestä yks iso ristiriita, jota ei välttämättä tarpeeks laajasti oo huomioitu. Eli tottakai nuorten alhainen aktiivisuus tai äänestysaktiivisuus halutaan nousuun. Mut sit samalla must tuntuu, et somessa tapahtuva, vaik vaalikampanjointi, ei oo kauheen yleistä.

NH: Mm.

SK: Mun mielest ois tärkeitä, et tuotais myös se informaatio ja kampanjointi ja tieto sinne someen, missä nuoret nimenomaan on.

NH: Miten me kannustettais nuorii vaikuttaa yhä enemmän asioihin? Puhutaan politiikasta, mut muistakin keinoista vaikuttaa. Koetsä, et nuoret pystyy tarpeeks vaikuttaa täl hetkel?

SK: No tietyllä tavalla joo. Mut sitte mä en tiedä, onks mul tarpeeks laajaa tietoo, et mä voin vastata tähän kysymykseen. Mut ehkä omalla tavallaan joo. Mun mielest täs ois vaan oleellist se, että siitä vaikuttamisesta ja esim. politiikasta ja tämmösestä ei annettais ehkä niin monimutkasta kuvaa, ei piilouduttais nimenomaan sen sanaston ja semmosen jargonin taakse, vaan tuotais se lähelle niitä nuorii –

NH: Mm.

SK: Ja mä luulen, et tähän me saadaan vastaus meidän tän päivän haastateltavilta.

NH: Kyllä! Me siis puhutaan tänään nuorten vaikuttamisesta ja vaikutusmahdollisuuksista enemmän, ja nimenomaan silleen Vantaan tasolla. Mutta ehkä sivutaan myös tätä someasiaa hiukan, ja että mikä on se rooli someaktivismissa versus muu vaikuttaminen.

SK: Kyllä!

NH: Meil on kaks nuorta kuntavaaliehdokasta Emmi Söderholm ja Matilda Hoviniemi haastattelussa. Kiinnostaa kyl kuulla heidän näkemyksiä siitä, mitkä on nuorten vaikutusmahdollisuudet Vantaalla, ja miten he haluais tulevaisuudessa päästä vaikuttamaan.

SK: Ja ehkä heiltä me kysytään, että kuunnellaanko nuoria tarpeeksi näissä –

NH: Kyllä!

SK: – isoissa poliittisissa päätöksissä.

NH: Juuri näin! Tervetuloa Lähiö-podcastiin Emmi Söderholm ja Matilda Hoviniemi!

MH: Kiitos!

ES: Kiitos!

NH: Emmi, sä oot vihreiden kuntavaaliehdokkaana –

ES: Kyllä.

NH: - Matilda, sä sit kokoomuksesta. Ja äsken kysyttiin, että mistä päin Vantaata – Matilda sä oot Koivukylästä ja Emmi Myrtsistä, kuten itsekin sieltä päin. Ja molemmat ootte vaikuttanu aika monella eri tasolla. Haluisitteks te aluks vähän avata, että minkä tyyppistä vaikuttamista ootte Vantaalla tehny? Tai ylipäätään?

ES: Joo, mä voin vaikka alottaa. Mulla on vaikuttamisura lähtenyt kolmosluokalta ala-asteelta. Oon sillon oppilaskuntaan päätyne – tai oppilaskunnan hallitukseen päätyne – ja sieltä alottanu sitte vaikuttamishommat. Siitä sitten oikeastaan kymmenen vuotta eri oppilaitoksissa

oppilaitospolitiikkaa, ja sitä ehkä sellast harjottelua tietysti noin niinku nuoremmalla iällä. Ja sieltä lukiossa sitte opiskelijakunnan hallituksen kautta tutustuin Lukiolaisten Liittoon, ja siellä sitte oon lähteny tekemään erilaisia juttuja. Olin nelisen-viitisen vuotta mukana niissä hommissa, et oikeastaan vasta nyt lukion jälkeen pari vuotta, ni oon lopettanu ne hommat.

NH: Joo.

MH: Joo, mul on aika saman tyylinen tarina. Mä lähin ala-asteel kans vaikuttamisjuttuihin mukaan. Vantaal perustettiin silloin Lasten asiantuntijaryhmä, mikä oli semmonen alle kolmetoistavuotiaille lapsille tarkoitettu vaikuttamisryhmä. Mä olin siellä muutaman vuoden mukana, ja sit sen jälkeen jatkoin viel ns. tuutorina siellä. Olin samaan aikaan oppilaskunnan hallitusjutuissa. Viistoista vuotiaana, ysiluokal, lähin nuorisovaltuusto-hommiin mukaan, ja sitte myöhemmin poliittiseen puolueeseen.

NH: Eli molemmat ootte täl hetkel puoluepolitiikassa mukana, mutta siis myös muunlaista vaikuttamistaustaa löytyy. Millasii kokemuksii nää on ollu nää teidän aikaisemmat tehtävät?

MH: No mä olin lapsena aika semmonen ujo ja tosi hiljanen, ja mul oli tosi vaikeeta semmonen... Mä olin vähän semmonen nörtti, ja mä tykkäsin lukee paljon, ja mulla oli vähän niinku... Et kyl mul oli kavereita, mut oli kuitenkin ehkä vähän vaikee tutustuu uusiin ihmisiin. Ja sitte oppilaskuntatoiminta autto siin tosi paljon ja toi sellast itsevarmuutta. Varsinki kun lähin nuorisovaltuustoon mukaan, ja otin aika nopeesti sellasii isoi askelia. Et ekas kokouksessa valittiin edustamaan lautakuntaan – sosiaali- ja terveyslautakuntaan – 15-vuotiaana. Sellasten pienten kokemusten kautta tajusin, et hei, ehkä mä osaanki tän jutun ja et tää menee ihan hyvin. Ja mulle ainakin vaikuttaminen on tuonu itsevarmuutta ehkä eniten.

ES: Joo. Aika hyvin kiteytetty, ja nimenomaan itsevarmuutta jotenki... Mun kokemus on ehkä vahviten se, et silloin jo tosi nuorena on tullu tosi hyvin kuulluks. Ja jotenki kokenu sen, että on päässy niihin elimiin siellä, missä kaiken maailman hallituksista on päässyt sit vaikka johonkin johtoryhmiin tai erilaisten työryhmien kokouksiin koulussa. Ni on tullu semmonen olo, että oikeesti omilla ajatuksilla – ehkä ylipäätään nuorten ja lasten ajatuksilla – on ollu välii jo silloin... Se on ollu ehkä se semmonen päällimmäinen kokemus. Mut sit tottakai kaikis noissa, kun on päässy tutustuu ihmisiin ja ylipäätään vaik kaikki hallitukset kouluissa, niin ne on usein sillain, et on vaik monelta

eri luokalta. Niin sit se oma verkosto on laajentunu heti silloin pienenä tosi paljon. Ja sit tietysti mitä pidemmälle mennään, niin sitä enemmän.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

SK: Teil on selkeesti molemmilla into vaikuttamiseen lähteny jo tosi nuorena, sanoitte et alasteelta asti. Miks te koette vaikuttamisen tärkeeks?

ES: Joo. Ehkä se ydin itelle on siinä, että jos asiat on pielessä, niin ne täytyy korjata. Ja jos en minä mene korjaamaan, niin joku muu menee. Ja kannattaa ehkä luottaa enemmän siihen, että ite käy siellä korjaamassa jonkun joka on pielessä, eikä päästä sinne ketä tahansa. [Naurahdus]

MH: Ihan tosi samanlainen kokemus. Et on ollu sellasii asioit, joihin on ite kokenu, et haluu vaikuttaa. Ja mitä enemmän sitä kokemusta on saanu, nii on tajunnu, et hei, sille mitä mä sanoin tästä asiasta tai mitä mä tein, niin sil oli oikeesti väliä. Ja se on antanu myönteisii kokemuksi.

SK: Toi on kyl hieno kuulla, et teil on molemmil sellainen kokemus, et teit on kuunneltu ja ootte nuorest asti päässy vaikuttaa. Se on tärke kuulla.

NH: No, jos miettii vaikka kuntavaaliehdokkaita, mitä te molemmat ootte. Niin tos äsken puhuttiinki, että Vantaallakin nuoret kuntavaaliehdokkaat on aika helposti löydettävissä. Niitä loppujen lopuksi ei ihan hirveesti oo. Koetteks te, et nuoret pystyy vaikuttamaan? Onks nuorel tarpeeks vaikutusmahdollisuuksia, jos miettii vaik Vantaata?

MH: Mun mielestä Vantaa tarjoo tosi hyvin vaikuttamismahdollisuuksia. Mitä minä ja Emmikin ollaan tuotu täs esille, ni on oppilaskuntatoimintaa, on nuorten valtuustoo, on kaikennäköistä. Mut mun mielestä se ongelma on ehkä enemmän siinä, että vaikuttamistyöhön hakeutuu tietynlaiset tyypit. Sellaset tyypit, jotka on alun perinkin kiinnostuneit sellasesta ja vaik pärjää koulussa hyvin tai on muuten aktiivisia. Ja sit ehkä niiden ääni, jotka... Me haluttais semmost yhdenvertasuutta. Me haluttais, et meil ois monipuolisii vaikuttajia. Et sit muiden ihmisten ääni jää tosi valitettavasti silleen, et se ei kuulu. Ja se on mun mielestä ehkä niinku ongelma. Me tarvittais enemmän sellasii matalan kynnyksen vaikuttamiskeinoi. Ja pitäis just saada vantaalaisii nuorii kannustettuu

äänestämään ensimmäisis vaaleissa ja lähtemään mukaan siihen OPKH:n toimintaan, vaikka ei sit kiinnostaiskaan politiikka sen kummemmin.

ES: Joo! Just toi ehkä inklusiivisuuden puute on se suuri haaste siinä. Ja jotenkin mä ehkä tunnistan tavallaan taustatekijäks sille sellasen, et mekin sanottiin, et ollaan pienest pitäen lähetty mukaan ja sit päädytty paikast toiseen. Niin tavallaan niit paikkoja – niit vaikuttamisen mahdollisuuksia – on paljon enemmän tarjolla niille tyypeille, jotka niit osaa ettiä. Ja niille tyypeille, jotka siel on jo tavallaan piirissä mukana. Helposti kasautuu niille samoille yksittäisille tyypeille, mikä on toisaalt kuormittavaa niille mukana oleville. Ja sit se jättää tosi paljon ulkopuolelle heitä, jotka ei oo kaheksan vuotiaana ollu silleen et ”minusta tulee suuri vaikuttaja.”

[naurahuksia]

SK: Tos tuli jo muutamii esimerkkei just näist konkreettisist toimista, mitä vois tehä parantaakseen tätä jokaisen ihmisen mahollisuutta päästä vaikuttaa. Mut mitä te sanoisitte, mitkä on semmosii juttui, mitä Vantaan kaupunki vois tehdä just vaik tän yhdenvertaisuuden eteen? Et kaikil olis mahollisuus päästä vaikuttaa?

MH: No tää onki aika vaikee kysymys. Me ollaan esimerkiks nuorisovaltuustos mietitty viime aikoin tosi paljon sitä, että miten me saatais esimerkiks ammatillisten oppilaitosten opiskelijat mukaan vaikuttamiseen paremmin. Ja ollaan esimerkiks tehty vaik koulukierroksii sinne. Mä oon käyny Varias puhumas vaikuttamisesta ja nuorten valtuustotoiminnasta, vaaleista ja sen sellasesta. Mut se, et saatais se lähemmäs nuoria – saatais ymmärtämään – täs ei ain oo kyse sellasist tosi monimutkasista ja ikävistä asioista, vaan tääl päätetään myös oikeesti lähellä olevista asioista. Varsinkin kuntavaaleissa, mis on oikeesti kyse tosi usein ihan sellasist silminnähävistä asioista. Mun mielestä se alkusysäys on tosi tärkeä siinä, et saa sen tajuamiskokemuksen, et hei, ei tää nyt oo oikeesti ihan avaruustiedettä. Et tähän voi vaikuttaa, ja tällasilla ihan pienilläkin jutuilla voi lähtee tekee sitä.

ES: Joo. Ehkä just toi erityisen vahva semmonen... Jotenkin mä aattelin, et sellanen ikään kun lainausmerkeissä ”pakotettu osallistuminen”. Mä muistan, vaik meil oli... Se oli ehkä viel lukion alkuvuosii, tai ylä-asteen lopussa – meil oli joku semmonen, et Vantaan kouluista tuotiin yhteen oppilas- ja opiskelijakunnan hallitusten jäseniä. Ei ollut kyseessä mikään varsin suuri, vaik esimerkiks Vaikuttaja-päivä, mikä toisaalta Vantaal on. Mutta oli tämmönen yhteinen koulutuspäivä

tai ratkaisujen etsimispäivä. Niin sinne oltiin tuotu erilaisista oppilaitoksista – et mä esimerkiksi siellä... Tossa kohtaa elämää en ollu ajatellu, että vaikka ammattikoulus myöski on toimivaa oppilaitospolitiikkaa. Ja sit se, et mä kohtasin ne ihmiset siellä. Ja tuli vaihettuu ajatuksii ja huomattuu, et okei, näit tyyppei, joit kiinnostaa, on niinku ihan joka paikassa.

Ja tavallaan se, että jotenkin se maine siitä, että millanen käsitys mul on ollu vaikka erilaisista oppilaitosvaikuttamismahdollisuuksista. Se muuttu tavallaan tosi paljon siinä. Mä vaan näin ne ihmiset, ja... Se oli kokonainen koulupäivä tyyliin, et kaikki oli vaan poissa koulusta sen päivän ja sitte teki jotenki korvaavat tehtävät, tai se sisällytettiin opetukseen. Nii ehkä tollaset, et kaikki vaikuttamismahdollisuudet ei pelkästään olis vapaa-ajalla. Niin se on ehkä semmonen yks asia, missä vois olla paljon parannettavaa.

NH: Mm. Ehkä mua kiinnostaa tavallaan se – jos mietitään vaik politiikkaa – nii ainakin itest tuntuu, et välillä semmonen poliittinen jargon ja poliittinen puhe on semmonen asia, mikä saattaa vähän etäännyttää nuoria. Koetteks te, että sul pitää olla joku tietyn tyyppinen tietotaito olemassa entuudestaan, et sä voit esimerkiksi lähtee ehdolle nyt vaikka sit kuntavaaleissa?

ES: Siis ei todellakaan... Tai sillain et –

[naurua]

ES: – varsinki ku mä oon vast ihan nyt hiljattain tehny puoluevalinnan ja lähteny puoluepolitiikkaan, niin mul on semmonen fiilis, et mä en tienny yhtään mitään. Tottakai on itellä pikkeuksellisen vahva koulutuspoliittinen tausta just Lukiolaisten Liiton kautta ja näin. Mut en mä kaupunkipolitiikasta tai ylipäätään kuntopolitiikasta ymmärtäny yhtään mitään. Oli tollanen fiilis. Ja sit tavallaan se olennainen juttu, et millä siit tavallaan fiiliksestä tai pelosta, et osaanks mä kaikkee, oon päässy eroon. On ehkä oppinu hahmottaa sen, et itse asiassa siel on muut tyytit, jotka kyl kertoo. Ja siel otetaan vastaan ja koulutetaan. Ja tavallaan tietoo on tarjolla. Et se on kaikkien yhteinen tavoite, että siellä ne kaikki tyytit, jotka sinne halua tulla, niin pääsee mukaan ja ymmärtää, mistä on kyse. Nimenomaan sen jargoninkin ulkopuolella.

MH: Jep, mä oon ihan samaa mieltä. Et ehdottomasti mäki oon kokenu, et saa tosi paljon tukee muilta, ja saa vanhemmilta ja kokeneemmilta paljon tukee. Ja ehkä se, mikä helpottaa siinä, et jos vaik avaa Vantaa-kanavan, ja kattoo sieltä kaupunginvaltuuston kokousta, niin ei sielläkään nyt ihan

kaikki oo perillä. Et kyl ne vanhemmatki... Ja ne, jotka on ollu siel vaik kuinka kauan, ja on tehny vaikka mitä elämässä, niin kyllä nekin mokailee. Ja kyl sielläkin on paljon sellasii, et välil joutuu kattoo, et mitä ihmettä taas tapahtuu. Et ei oikeesti mun mielestä kannata stressata semmosest.

SK: Tässäkin on varmaan siis joku täydellisyyden tavoittelu – mikä on ehkä osa jokaisen ihmisen elämää – ehkä se on sellanen asia, mikä on tääl taustal.

MH: Mm.

SK: Mut tosi kiinnostava tietää, et ei tarvii olla spesiaalilla tavalla tietonen niist asioista, vaan siel saa oikeesti esiin.

MH: Jep. Ja kaikkihan tietää erilaisista asioista. Et vaikka, ku mekin ollaan nuorempia, niin meil on ihan eri taval tietoo, et miten vaikka lukiot toimii, tai millast on ylä-asteella oleminen tai millast on nuorten elämä oikeesti. Et vaikka ne, jotka on ollu siel kauemmin, niin saattaa tietää jostain toisista, niin me tiedetään sit toisista asioista. Ja se on tosi tärkeetä, et on erilaisii ihmisii, joil on erilaisii kokemuksii eri asioista.

ES: Ja tavallaan se olennainen rooli – nimenomaan vaikuttajilla – olla siellä ne tyypit, jotka tuo sen tavallisten ihmisten näkemyksen. Et siel nimenomaan haetaan niit tyyppei, joil on vaan se tahtotila tulla tekee asioit paremmin – tai tekemään asioista parempia. Ja sit siel on virkamiehet ja kokeneet tyypit, jotka auttaa niiden asioiden ymmärtämises ja sen tiedon keräämisessä ja tavallaan tietotaidon kerryttämisessä.

MH: Jep just näin.

[Äänigallup] *Lähiö-podcastin äänigallup-osiossa sukelletaan vantaalaisten äänten maailmaan.*

Kuulet siis äänen, joka liittyy jollain tapaa Vantaan lähiöihin ja tehtävänä on arvata, mistä ääni on peräisin. Myös jaksojen vieraat pääsevät osallistumaan tähän aivonystyröitä kutkuttavaan kisaan.

Tässä tämän jakson ääni: [metallin kilinää]

SK: Sosiaalinen media on aika merkittävä asia nykypäivänä, varmasti läsnä melkein jokaisen ihmisen elämässä. Mikä on teidän näkemys, koetteks te, et some pystyy oikeesti vaikuttaa asioihin? Millanen asema ylittää somessa tapahtuval aktivismil tai vaikuttamisel on nykypäivänä?

MH: Mun mielest se nykyajan ilmiö, mis esimerkiks vaik Instagramis on jaettu viime aikoin tosi paljon sellasii aktivismijutuja ja on kerrottu tosi paljon sellasist ilmiöistä. Niin mun mielest se tuo vaikuttamista huomattavasti lähemmäs. Ja se on mun mielest nimenomaan sellasta, et se antaa sellasen kokemuksen, et hei, tälläkin asialla oli väliä ja mä just sanoin tän asian ja toin just mun kokemuksen täst asiast esiin. Et silläkin oli väliä. Mun mielest se antaa sellasii positiivisii kokemuksi. Ja mä oon tosi ilonen siitä kehityksestä, mis on oikeesti annettu tilaa muille ja on mahdollisuus tuoda omii ajatuksi esille.

ES: Joo. Kyl some ottaa tosi isoo roolii varsinki nuorten keskuudessa, mut ylittää. Ja mitä enemmän alustat tulee tutuiks, nii ihan kaikkien keskuudessa. Mut just toi, et kyl se on tosi paljon matalamman kynnyksen vakuttamista tehä siel somessa. Et siel on tottakai tällasia aktivisteja ja jotain tietynlaisia tilejä, jotka vaik postaa tietynlaista sisältöä, ja sit jengi jakaa sitä. Mut must tuntuu et... Tai voi olla, et se on vaan mun kuplasta havainto, mut mun tuntuma on se, et ihmiset on alkanu tavallaan jakaa toistensa sisältöä. Et sun ei tarvii olla mikään 500 000 seuraajaa supervaikuttaja, vaan sä voit olla kuka tahansa. Jos sä postaat sulle tärkeest asiasta, joka koskettaa myös muita, ja siin on se helppo Instagramin ominaisuus vaik jakaa sinne omaan *stooriin*. Niin must tuntuu, et ihan lainausmerkeissä ”tavallisten ihmisten” juttuja myös jaetaan nykyään tosi paljon, ja tosi paljon enemmän.

NH: No hei, kuten tässä on moneen kertaan tullu ilmi, niin te ootte tosiaan kuntavaaliehdokkaina näissä vaaleissa, jotka nyt tottakai siirty täs koronan takia kesäkuulle harmillisesti. Mutta mikä sai teijät lähtee kuntavaaliehdokkaiks?

MH: No mä just kerroin tost mun omasta vaikuttamistaustasta, ja se on nuorisovaltuuston kautta tosi paljon keskittyny kuntapolitiikkaan. Et meil on esimerkiks lautakuntapaikat, ja oon ollu kaupunginvaltuustossa. Ja nyt hiljattain oon myös edustanu nuorisovaltuustoo kaupunginhallituksen viimesen vuoden. Et tavallaan mul on ehkä sil taval poikkeuksellinen kokemus, et mul on erityisen paljon vaikuttaminen keskittyny just kunnan asioihin. Ja se on ollu mulle tosi miellyttävää, se on ollu tosi luonnollista. On saanu sellasii kokemuksi et hei, täst asiast päätettiin nyt, ja nyt mä niinku nään sen päätöksen seuraukset ja mä ymmärrän, et mist puhutaan. Se on ollu sellast tosi helppoo ja

luonnolist lähtee siihen mukaan. Ja ehkä siit sit lähti semmonen palo, et hei, mäkin haluun oikeesti vaikuttaa näihin juttuihin ja haluun lähtee puolueen kautta mukaan sinne.

ES: Joo. Ehkä mul on tavallaan vastakkainen kokemus, kun mul ei just kuntapolitiikka oo ollu ikinä aikasemmin se ykkösjuttu. Et se on aina ollu sitä oman oppilaitoksen tai järjestön kautta valtakunnallist vaikuttamista. Niin ehkä se lopullinen syy, mikä sai sit lähtee, oli se, että henkilökohtaisesti tultiin kysymään. Mul oli ehkä vähän semmonen fiilis, et okei, no, kun mä en tiedä siit kuntapolitiikast niin hirveesti, et ei se oo mun paikka. Nii sit tavallaan sielt tuli puolueesta tuttu tyyppi kysymään et ”hei, ootsä miettiny, et sä lähtisit”. Ja mä olin silleen et ”häh, et en kyl oikeestaan varsinaisesti... Et ei, häh, miks, et en mä nyt tosta hommasta mitään tiedä”. Niin sit tavallaan se, että se toinen tyyppi osas ehkä paremmin sanottaa sitä mun osaamista ja mahdollisuuksia päästä oikeesti mukaan sinne... Vaikkei läpi, nii sit muihin paikkoihin vaikuttamaan. Ja se, että joku muu usko muhun, ku minä ite, niin se ehkä oli semmonen lopputekijä sille, että itekin sitte pikkuhiljaa alko uskomaan et hetkinen, et ehkä tää voiski olla mun juttu. Ja tässä ollaan. [naurahdus]

SK: No, moni asia, jota politiikassa käsitellään, niin liittyy totta kai oleellisesti nuorten elämään. Ja just vaikka puhuitte lukioist ja koulutuksesta ylipäättään, nii nehän liittyy vahvasti meihin nuoriin. Kuullaanko teijän mielestä nuoria tarpeeksi heihin liittyvissä asioissa täällä Vantaalla?

MH: Kyllä mä koen, et Vantaan kaupunki ottaa aika hyvin just huomioon. Esimerkiks nuorisovaltuustolla on ihan super vahva asema Vantaalla – Vantaan nuorisovaltuusto täytti 20 viime vuonna – Vantaan nuorisovaltuustol on esimerkiks just lautakuntapaikat: meil on edustajat jokases lautakunnassa, vaalilautakuntaa ja tarkastuslautakuntaa lukuun ottamatta. Meil on kaupunginvaltuustos paikka. Ja nyt me saatiin myös kaupunginhallitukseen puheläsnäolo-oikeus, mikä on ihan valtakunnallisesti Suomes tosi iso juttu. Ja Vantaa oli Espoon ohella yks toinen isoist kaupungeist, joka sen myöns. Et kyl me niinku... Mä koen et tosi hyvin otetaan huomioon. Esimerkiks vaikka valtuustossa, niin usein sanotaan, et kaikki siel näprää puhelinta tai tietokonetta, ja sit kun nuorisovaltuuston edustaja puhuu, niin kaikki kuuntelee. Et kyl mä... Mul on ollu tosi myönteisii kokemuksii siitä. Mut et tietenki on aina parantamisen varaa. Toivotaan, et pyydetäis enemmän lausuntoja ja kutsuttais nuorii enemmän työryhmiin. Pyydetäis enemmän sitä mielipidettä ja et saatais oikeesti monipuolisesti asioist kuuluviin nuori ääni.

ES: Joo kyl näit paikkoja on... Mut ne on ehkä aavistuksen näennäisiä osa niist paikoista. Just sen ongelman takia, et sitä... Se on aika eksklusiivista. Sinne ei pääse kaikki mukaan, niin se on ehkä se, missä tavallaan toivois kaupungilt vielä panostusta ja tahtotilaa ylipäättään. Et huomais sen, et ihan oikeesti sinne halutaan ihmiset mukaan. Eikä tavallaan velvotteesta: nyt vähän laitellaan kutsua jonnekin ja toivotaan, et kukaan ei koskaan lue sitä.

NH: No hei, täs on avattu teijän aiempaa vaikutushistoriaa, puoluepolitiikkaa – niin millä tavoilla te haluisitte tulevaisuudessa vaikuttaa tai mitkä on ne... Tai onks se nimenomaan politiikan parissa vai jotain muuta? Mitä?

ES: Sitä täs ehkä vähän kokeillaan ja katellaan. Että nyt tietysti tän hetken suurin suunta on se kuntapolitiikka. Mut ei mulle itelleni oo ollenkaan selvää vielä, et haluunks mä vaikka tulevaisuudessa olla oikeesti poliitikko-tyyppisesti kansanedustajana tai siitä pidemmälle jopa. Vai haluunks mä vaik esimerkiksi päätyy sit virkamiespuolelle ja tavallaan olla siellä sitten taustavaikuttajana, lobbarina, ja tekemässä sit sitä ehkä konkreettisempaa työtä. Tai onks esimerkiksi jossain järjestömaailmassa, olla sitten siellä puolella lobbaamassa tai tekemässä jotain konkreettisempaa kenttätöitä, vai just olla siellä pitämässä ääntä. Se selvinnee tässä joskus.

MH: Komppaan kyl Emmii täs ihan täysil. Mult pienenä aina kysyttiin, et ”tuleeks sust sitte presidentti?” Mut et onhan noit vaikuttamisen paikkoi ihan super monta, ja ne ei välttämättä just oo niinku julkinen tai poliitikon ura. Vaan et on tosi paljon sellasii taustavaikuttamisen paikkoi ja muita tapoi vaikuttaa, mitkä kans kiinnostaa. Et saa nähä, mitä tapahtuu.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

SK: Millasii vinkkei te antaisitte sellaisille nuorille, jolla on vaikutusintoo ja halua vaikuttaa, mutta he ei välttämättä tiedä, et mitä väylää pitkin he lähtis vaikuttamiseen mukaan?

ES: Googlaa ja kysy! [taustalla naurahduksia] Tai et ei pelättäis... Mä ehkä sanoisin, et älkää pelätkö lähestyä niitä tyyppejä, jotka te näätte siellä olevan jo mukana, vaan laittakaa viestii. Koska aina kaikissa vaikuttamisen paikoissa ja siellä, missä sitä valtaa ikään kun käytetään, niin siellä on aina ihan sikana hommaa. Ja kyl sinne ihan sikana kaivataan niit uusii tekijöitä. Et heti, kun sieltä

joku lähestyy, niin se on aina ilonen uutinen, eikä kukaan oo silleen, et ”ei vitsi, ei kai tollast tyyppi meille”.

SK: Mm.

MH: Joo! En siis oo ikinä kuullu, et jollekin olis laitettu viestii ja se ois ollu silleen ”hitsi, et miks sun piti laittaa mulle viestiä, kysyy täst asiasta, et onpa ärsyttävää”. Et oikeesti lähestyy tosi rohkeesti tyyypei, joit löytää vaik somesta tai muista kanavista, joiden vaikuttaminen kiinnostaa ja joiden tekemä työ kiinnostaa. Et ehdottomasti vaan rohkeesti mukaan. Kaikki on alottanu jostain. Mun mielest se eka askel on vaikee, mut se on oikeesti tosi palkitsevaa.

SK: Eli matalalla kynnyksellä mukaan vaikuttamiseen?

ES: Ehdottomasti!

MH: Jep!

NH: Jes! Hei, oli tosi kiva kuulla teidän näkemyksiä vaikuttamisesta. Nyt tähän loppuun vielä paljon lupailemamme –

[naurua]

NH: - viihteellinen osuus. Eliikkä kohta kuulette [taustalla naurua] jollain tavalla Vantaaseen liittyvän äänen. Ja teijän tehtävänä ois nyt sitten arvata, että mistä äänestä on kyse – mistä paikasta tää ääni tulee.

[naurua]

ES: Apua...

[naurua]

NH: Ja sanotaan, että siis vääriäkin vastauksia on tässä osiossa kuultu, joten tota –

SK: Joten se ei haittaa!

NH: – se ei haittaa.

SK: Kaikki arvaukset huomioidaan. [naurua]

[metallin kilinää]

SK JA NH [yhteen ääneen]: Se oli siinä!

ES: Öööh...

NH: No niin, arvauksia!

MH: No siis selkeesti jotain tippuu... rahaa?

ES: Mm'm. Jaa'a, se on varmaankin joku, ehkä keräys? Jonkunlainen keräys?

[päällekkäistä puhetta, naurua]

NH: Hyvä arvaus!

SK: Ei valitettavasti oikea, mutta hyvä –

[naurua]

ES: Joo'o, joo'o. Onks toi kaupunginmuseon joku vanha kassakone?

SK: Ei, mutta sekin on hyvä –

NH: Toi ois hyvä mut –

[päällekkäistä puhetta, naurua]

NH: – nii, väärä vastaus. No ehkä me voidaan paljastaa tämä kyseinen... Eli kyseessä oli frisbeegolf tällanen –

SK: [epäselvä sana] se kilahtaa –

EM tai/ja MH: Aaaa!

MH: Joku siinä kilahti tai joku tippu.

ES: Joo joo. Eli ne oli ne ketjut...

SK: Mä olin kans kun mä kuulin tän... Mut tää kuulosti, et laittais kolikon –

MH: Joo –

SK: – johonkin lippaaseen –

MH: – niin kuulosti!

SK: – tai joku niinku... Kassakone.

MH: No nii'i, jep!

NH: Ja Vantaallahan on siis Varistonniityn frisbeegolfrata niin –

ES: Nii!

MH: Mm!

NH: – siihen liittyen ääni...

ES: Joo!

NH: Mut hei. Kiitos teille, et pääsitte vieraaksi, ja tsemppii kaikkeen kuntavaalipöhinään nyt tässä sitte!

SK: Kiitos teille!

ES: Kiitos!

MH: Kiitos! Oli kiva olla!

[musiikkia]

SK: Sä kuuntelit Lähiö-podcastia.

NH: Käy ottaa haltuun Vantaan kaupunginmuseo Instagramista, niin pysyt perillä tulevista jaksoista.

SK ja NH yhdessä: Moikkaaaa! [naurua]

[musiikkia]